

[Arnth Jensen.]

det, hvis der kom noget saadant, skulde have Pligt til at afholde Forældremøder. Det forstaar jeg slet ikke. Hvis Forældreraadet virkelig skal være Bindeled mellem Hjem og Skole, begriber jeg ikke denne Angst. Det er selvfølgelig ikke min Mening, at det skal fastslaas, at der skal afholdes saa og saa mange Forældremøder, men kun, at det fastslaas som en Opgave, Forældreraadet skal tage op. Jeg synes, det er et Krav, man med Billighed kan stille.

Det maa sikkert være en Fortalelse, naar det ærede Medlem sagde, at Forældreraadet ogsaa skulde beskæftige sig med Børnenes Optagelse i Skolen, jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener. Saa vidt jeg ved, gaar det ret automatisk; jeg ved ikke, om det er Koppeattesterne, det ærede Medlem mener, Forældreraadet skal have med at gøre.

Et andet væsentligt Punkt, der har været fremdraget under denne Forhandling, har været Kaldelsen og Afskedigelsen. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Povlsen, at det ærede Medlem ikke havde noget imod, at Kaldelsesretten flyttedes op i Skoleraadet eller en højere Instans, jeg ved ikke, om det skulde være en højere Instans end Kommunalbestyrelsen, det ærede Medlem nævnte Skoleraadet. Det undrer mig derfor noget, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen paa dette Punkt synes mere utilnærmelig, idet det ærede Medlem udtalte, at hvis man lagde Kaldelsen op i Skoleraadet, greb man ind i Forældrenes Ret. Jeg ved ikke, om jeg skulde have misforstaaet det ærede Medlem — jeg ser, det ærede Medlem nikker, muligvis er vi saa enige om, at det var bedre, at Kaldelsen flyttedes op til en højere Instans.

Med Hensyn til Afskedigelsen vil jeg gerne sige til den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at jeg meget vel har lagt Mærke til, at § 18 i Loven af 1904 og § 8 i Loven af 1908 er samlet i een Paragraf, og jeg har ogsaa lagt Mærke til, at det er § 19 i den sønderjydske Skolelov, der er flyttet over i den højtærede Ministers Forslag. Men derfor er det ikke sagt, at man er tilfreds med det foreliggende Forslag, og jeg har fremført mine Betænkeligheder. Jeg gjorde gældende, at den nuværende § 8 i Loven af 1908 efter vor Mening bedre svarede til sit Formaal: at give Forældrene Retten og give Lærerne Garanti for, at Paragraffen ikke blev misbrugt, end denne Paragraf.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen indrømmede, at jeg havde Ret i, at Sag meget lettere kunde rejses efter den højtærede Undervisningsministers Forslag. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Vil det, at en § 8-Sag rejses uberettiget mod en Lærer eller en Lærerinde, da ikke være en ret stor Ulykke for det Menneske? Mange Gange vil der ske lige saa stor Ulykke, som hvis de paagældende blev ramt af Paragraffen. Jeg mener derfor, at der maa være en Garanti baade med Hensyn til at kunne rejse en saadan Sag og med Hensyn til at kunne afskedige en Lærer eller Lærerinde efter en saadan Paragraf, ikke just en Appellinstans, paa den Maade som her er foreslaaet. Jeg har udtalt min Beredvillighed til at søge at finde en Form for en Appellinstans, men der skal ogsaa være Garanti for, at en saadan Sag ikke rejses paa løst Grundlag. Det har ogsaa altid været mit Partis Standpunkt.

Angaaende Spørgsmaalet Kredslærerne mente det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at Vestre vilde gaa med til Kredslæreren, det Indtryk havde han faaet af min Tale, han skulde blot være noget tyndere, sagde det ærede Medlem. Ja, det ærede Medlem har det vel som Præsten, naar han skulde prædike: Man maa sige, hvad man kan hitte paa, for hvis det ærede Medlem har faaet det Indtryk af min Tale, at vi helt og fuldt kan gaa ind for Kredslæreren, saa beklager jeg det. Jeg udtalte tydeligt, at det, vi fra vort Partis Side ønskede eller kunde gaa med til i dette Tilfælde, var en saadan Ordning, at der kunde gives Lærerne ikke en *Tilsynsmand*, men en *Tillidsmand* i Kredsstyrelsen, og jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at paa dette Punkt var mine Udtalelser her i Salen i fuld Overensstemmelse med den Linie, som mit Parti har staaet paa i de tidligere Skoleforhandlinger, hvor Spørgsmaalet har været fremme, sidst i 1925—26.

Det ærede Medlem fremkom endvidere med en Begrundelse for denne Kredslærer, idet det ærede Medlem sagde: Se hvilken Velsignelse en saadan Konsulentvirksomhed har været for Landbruget! Ja, det indrømmer jeg, men det ærede Medlem overser noget her, noget, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Axel Dam var inde paa i Gaar, nemlig dette, at den Konsulentvirksomhed, som har været udøvet i Landbruget, er bygget paa dette, at man kaldte paa Konsulenten. Det var en frivillig Konsulentvirksomhed, man gav sig ind under, medens det, der her er foreslaaet, ikke er